

بررسی باززایی گیاهچه از ریزنمونه های برگ و میانگره در گل داوودی (*Chrysanthemum morifolium* cv)

تاجور، یحیی. یوسف حمیداوغلی و عبدالله حاتم زاده

در بین گیاهان زینتی تجاری گل داودی از جایگاه ویژه ای برخوردار بوده، بطوریکه در ردیف سه گل شاخه بریده مهم دنیا قرار دارد. با توجه به اهمیت این گیاه در دنیای امروز استفاده از روشهای کشت آزمایشگاهی جهت باززایی گیاهچه، تکثیر، تولید گیاهان عاری از ویروس، اصلاح و معرفی ارقام جدید گسترش روز افزونی یافته است. طی این تحقیق تاثیر فاکتورهای مختلف، بر باززایی گیاهچه گل داودی (رقم تجاری ماریون) در دانشگاه گیلان مورد بررسی قرار گرفت. گیاهان مادری مورد آزمایش از مرکز ملی تحقیقات گل و گیاهان زینتی محلات تهیه گردید. در این پژوهش قطعات میانگره (۱ cm) و برگ (۱×۱ cm) به عنوان ریزنمونه بکار گرفته شدند. این ریزنمونه‌ها در محلول اتانول (۷۰ درصد به مدت ۴۰ ثانیه) و هیپوکلریت سدیم (به نسبت ۰/۶ درصد وزن به حجم در مدت زمان ۱۰ دقیقه) ضدعفونی، سپس در محیط MS حاوی سه سطح هورمون نفتالین استیک اسید (NAA= 0/1, 0/25 and 0/5 mg/l) به همراه بنزیل آدنین (BA= 2mg/l) کشت گردید. نتایج نشان داد که ریزنمونه برگ در محیط غذایی MS به همراه ترکیب هورمونی NAA= 0/1mg/l بیشترین درصد باززایی را داشته (۴۲/۱۹ درصد)، این درحالیستکه بیشترین درصد باززایی ریزنمونه ساقه (۲۱/۸۷ درصد) در NAA= 0/25 mg/l بوده است. عموماً در ریزنمونه های برگ و میانگره (۹۰ درصد) باززایی گیاهچه از سطح برش خورده آنها بوده است (به دلیل وجود تقسیم بالا در مناطق برش خورده). گیاهچه باززایی شده پس از ریشه زایی در محیط MS از شرایط *in vitro* به *in vivo* منتقل، و به گل نشستند. در پایان آزمایش با بررسیهای مورفولوژیکی انجام شده مشخص گردید گیاهان حاصل از باززایی، در مقایسه با گیاهان شاهد دارای خصوصیات ظاهری مشابه ای بوده است.